

Boekenclub viert verjaardag met herinneringen aan Curaçao

door Otti Thomas

DEN HAAG — Wat zou er gebeuren als het hele eiland Curaçao op een mooie lentedag naar Nederland wordt gesleept en buiten de haven van Rotterdam wordt geplaatst? Gekleed in een dikke winterjas zouden de inwoners genieten van het koele lente- en zomerweer. Ze zouden hun kans grijpen en met de trein hun vrienden en familie bezoeken, zonder honderden euro's voor vliegtickets kwijt te zijn. Kortom, ze zouden genieten. Maar dan wordt het herfst...

De Curaçaose schrijver en dichter Walter Palm fantaseert erop los in 'Als Curaçao de oceaan oversteekt'. Het korte verhaal staat in het boek 'De vele gezichten van mijn pen', zijn literaire memoires. Hij schreef het om zijn geliefden het enorme gevoel van leegte te besparen dat hij zelf ervoer na het overlijden van zijn vader. "Hij was er niet meer en nooit meer zou ik uit zijn mond kunnen vernemen wat hij had meegemaakt gedurende zijn leven", schrijft hij in het voorwoord.

Bezoekers van Theater de Vaillant in Den Haag kregen zaterdag een voorproefje uit het boek. De Dutch Caribbean Book Club vierde daar het elfjarig jubileum. Palm, spreker van de eerste bijeenkomst in november 2012, mocht daarbij niet ontbreken. Zoals altijd gaf oprichter Magda Lacroes ook een podium aan minder bekende schrijvers en aan nieuw talent. Zo bracht de Curaçaose dichter en schrijver Noëlgel Pinedo een ode aan zijn geboorteland. Palm nam de bezoekers mee naar het Curaçao van zestig jaar geleden. Met aanstekelijk enthousiasme deelde hij zijn herinneringen aan bekende Curaçaoënaars, van wie velen uit zijn buurt kwamen. Hij vertelde over avonturen met Pierre Lauffer, die een auto met koelkast had. Dat was behalve een voordeel ook een nadeel voor de betrouwbaarheid van de auto. Als ze weer autopech hebben, vertelt Lauffer een verhaal dat later bekend zou worden als de Balada di Buchi Fil.

Elke herinnering van Palm vormt een natuurlijke aanleiding voor een nieuwe anekdote. Via Lauffer en componist Ced Ride voerde hij luisteraars langs het kunstenaarsechtpaar Chris en Lucila Engels en kunstenaar Chal Corsen om te eindigen bij schrijver Boelie van Leeuwen. Alles houdt verband met elkaar in de

wereld van Palm. Verwijzend naar het noodweer bij het eerherstel van vrijheidsstrijder Tula: “We weten allemaal wat er in oktober gebeurde. Dat was geen toeval”, aldus Palm.

Herinneringen vormen ook de rode draad van Boerenkool met Rijst. De roman is een ode aan de Sabaanse en Statiaanse voorouders van schrijfster Annette E. Baylé, oud-leerling van het Maria Immaculata Lyceum op Curaçao. Het gaat over de familiegeschiedenis van de hoogbejaarde Olive en over haar verzorgster Elisa, die met haar eigen verleden worstelt. Baylé werd geïnspireerd door het archief van haar moeder.

De titel Boerenkool met Rijst verwijst naar de eigenschap van mensen om hun eigen gewoontes en invloeden te combineren tot een nieuw gerecht, een nieuwe identiteit. Het verhaal speelt zich met reden af op meerdere Caribische eilanden. “Ik wil duidelijk maken dat de slavernijgeschiedenis overal speelde. Als we daar wat meer oog voor zouden hebben, dan is het makkelijker om elkaars afkomst te begrijpen”, zei Baylé.

Terug naar het Curaçao van Walter Palm. Als het herfst wordt, raken de inwoners verdeeld over de aansluiting bij Rotterdam. De ene groep Curaçaoënaars heeft het helemaal gehad met de regels en de regen van Nederland en wil terug naar het Caribisch gebied. Maar de moeders maken bezwaar en blijven liever in Nederland bij hun studerende kinderen. In De vele gezichten van mijn pen deelt Palm de les die hij hieruit leert.

Bron: *Amigoe*, 14 november 2023